

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΦΟΥ σχεδόν έχομεν ἀπελπισθή από τους μεγάλους — την ηλικίαν έννοείται — μουσικούς μας, ας, ελπίσαμε, ότι τὸ μέλλον θά ἦας ἀπόζημιώση ἐπάρκως. Καί ἔχομεν δύο ἐλπίδας, αἱ ὁποῖαι ταχύτατα βαίνουν εἰς πραγματικότητα.

Ὁ Λώρης Μαργαρίτης εἶναι ὁ εἷς. Ὁκταέτης συνέθεσε, χωρίς νὰ εἰσεύρη καλὰ — καλὰ νὰ τοποθετήσῃ τοὺς δακτύλους ἐπὶ τῶν πλήκτρων. Εἰς τὸ ὕψιστον κατόπιν ἐξέπληξε πάντας. Προώδευσεν δι' ἀλμάτων. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις του ἐν τῷ Ὁδεῖῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ὅτε ἔφερεν ἀκριβῶς τὴν ένδυμασίαν ὡς τὸν παριστᾶ ἡ πρῶτεταιμένη εἰκὼν, ἔπαιξεν ἰδικὰς του συνθέσεις. Ὁ «Κατακλυσμός», ἡ «Ἀποΐσθεῖσα», ἡ «Ραψωδία», εἶναι συνθέσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐλπίεναν μερικοὶ μαέστροι. Ἡδὴ ἀγγέλλεται ὅτι ὁ μικροσκοπικὸς συνθέτης ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν βασιλικὴν Ἀκοδημεῖαν τοῦ Μονάχου. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ένθουσιώδη ἄρθρα. Ἐπαιξεν ἰδικὰς του συνθέσεις ένωπιον τοῦ πρίγκηπος Λεοπόλδου.

Ἐν Μονάχῳ διατρίβει καὶ ἡ μήτηρ του μετὰ παλμῶν παρακολουθοῦσα τὴν πρῶτον ἀνάπτυξιν τοῦ μικροῦ δαίμονος. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας, θαυμάσας τὸ τάλαντον τοῦ Λώρη ανέλαδεν ὁ ἴδιος δωρεάν τὴν ἐκπαίδευσίν του. Τὰ νεώτερα ἔργα του εἶναι ἡ «Νοσταλγία» καὶ ἡ «Bataille d'oiseaux», ἅτινα καὶ ἐξετέλεσεν ένώπιον καταπλήκτου ἀκροατηρίου.

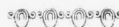
Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ δεκαπενταετής virtuoso, κλει-

Λώρης Μαργαρίτης

δοκιμαλιστὴς καὶ αὐτὸς. Κεσσίσογλους, ἐκ Τεργέστης, ένθα δεκαετὴς ἔπαιξεν ἐν δημοσίᾳ συναυλίᾳ μετὰ τέσης ἐπιτυχίας, ὥστε οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς τὸν ἔστειλαν ἀμέσως ὑπότροφον εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Στουτγάρδης, ένθα καὶ τελειοποιεῖται. Ἡδὴ ἀφ' κετο εἰς Ἀθήνας δι' ὀλίγας ἡμέρας.

— Πρὸ μηνῶν εἰχομεν ἀναγγεῖλῃ ὅτι ὁ ἐν Μιλάνῳ ἐκδότης Ἐδουάρδος Σαντλόνιο προεκήρυξε διεθνή μελοδραματικὸν διαγωνισμόν. Ὁ διαγωνισὸς ἔληξε τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑπεβλήθησαν δὲ ἐν ὅλῳ 234 μελοδράματα. Ἐκ τούτων τὰ 198 προέρχονται ἐξ Ἰταλίας

★ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ★

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ.

Ἐλάτε γύρω μου, σοφοί, καὶ γὰρ τὰ ψυχία μου...
θ' αυτοκτονήσω βέβαια, μὰ μὲ τὴν ἡσυχίαν μου
Δὲν εἶνε παῖζε γέλασε σὺ μνημῆατα τὰ κοῦα
νὰ γάρης μετακόμοι...

Ὅμως εἰς ἔργον... ἔνα... δύο... καὶ δὲν φωνάζω τρία
καὶ σταματῶ στὰ δύομιση.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ.

ὦ! Τὴν ζωὴν τὴν ἀγῶν
πάντα χερμῶν καὶ θέρος...
τὰ δόντια πῶθ'γαίεις λαοὶ
τὰ ξαναβράζεις γέρος.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ν. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ